

Eitt ljós á gøtu míni

v/ Johs. A. Næs.

„Úr fangi morgunroðans kemur til tín
ungdóms tins dæg“ (Sl. 110,3).

Tað er óivað rætt, at orðið ovfarakæti einki
hefur við sannan kristindóm at gera. Í
ovfarakæti liggur ov mikið av menniskja-
lyndi. Men tað er frálíkt við menniskjum,
sum í stórar gleði verða hugtikin fyri eini
góðari sak. Betri var, vit um okkara
kristindóm kundu sagt, at vit eru eldhugað.
Hetta brennandi sinnalagið fyri Krists
sigurferð um heimin má kykna til loga í
okkum í dag.

Orðið úr sálminum í dag talar um tey ungu.
Hvør hevur hetta orðið ikki kynt eld í ungar
sálir í gomlum døgum. Hetta má eisini vera
millum okkara í dag.

Líka sum vit í ungdómi okkara vóru
hugtikin av Kristi evangelium og fingur hug
at vera við í Guds fylgi, soleiðis sum sagt
verður í hesum orðinum: „Á herstevnudegi
kemur viligt titt fólk til funda á heilagum
fjølum; úr fangi morgunroðans kemur til tín
ungdóms tins dæg.“ soleiðis vænta vit at
siggja núverandi ungdóm í dag koma í Guds
fylgi við andans eldhuga fyri at fáa onnur
eisini at uppliva kristniliðsins stóra
veruleika.

At ungdómur kann ganga fram í halgum
prýði, er ikki nakað, sum menniskja inna,
men tað verður okkum givið úr erva.
Halganin, sum umgyrði ungdóm, er
tilroknað okkum fyri Jesu skyld. Henda
halganin vil umgyrða ein og hvønn, bæði
yngri og eldri. Ber teg ikki undan henni, men
tak við henni og gakk treystliga fram í
stríðnum. O, hevði tað kunnað verið
eyðkenni í okkara tíð, at ungdómurin í
londunum víða um fylktist fyri at bera
krossmerkið til framgongd og sigur á jørð
hjá Jesu Kristi æviga ríki.

Til Janus Kamban

Í samband við tínar við-
merkingar til

Um nøvn

Próvtøka

Á Københavns Maskin-
mesterskole hava hesir
lokið viðkaða maskin-
meistaraprógv: Poul Øregaard Jacobsen,
Nordagøtu, Herieif
Clementsén, Sandur og
Jógvan J. Isaksen, Klaks-
vik.

Eyðfinn Jacobsen, Sør-
vági, hevur lokið lögfrøðis-
ligt embætisprógv á Uni-
versitetinum í
Keymannahavn.

60 ár

6. juli fylti Sofia Jacobsen,
Grønlandsvegur 19, 60 ár.

Brúdleyp

Í dag giftast í Fámjins
kirkju Anne Marie
Nielsen og Heðin
Tórarsen Hammer, bæði
úr Fámjin.

Í dag giftast í Sct.
Andreas kirkju í Charlott-
enlund Elin Nolsøe,
advokatskrivar, ættað av
Marknoyri í Vági, og
Edward James O'Hara,
økonomur, ættaður úr Co.
Mayo, Írlandi. Br. adr.:
Restaurant Jægerhuset,
Dronninggaard Allé 126,
2840 Holte.

Prógv

Emily Næs, Strendur,
hevur á Jydsk Fritids-
pædagogseminarium í
Aarhus tikið prógv sum
fritidarpædagogur.

ungdómssendingina í
útvarpinum, hevði eg
verið ógvuliga takk-
samur, um tú kundi
sagt mær, nær friðar-
rørslurnar — fólka-
opiónin — fer at steðga
russisku hópdrápunum
av børnum og vaksnum
í Afghanistan.

P.s. Hevði tað ikki
verið eitt gott hugskot,
um friðargongan gekk
oman á molan næstu
ferð eitt russiskt skip
kemur á Havnina, og
vist sína samkenslu við
teimum neyðast
hjálparleysu skapning-
unum, sum noyðast at

tjak og meningar

Vit gera lesarar okkara
varugar við, at treytin
fyri at fáa lesarabrev
upptikin undir hesum
teiginum er, at blað-
stjórnin veit, hvør hev-
ur skrivað brevíni.

rýma undan teimum
russisku mordarunum.

Við heilsu
friðarelskandi

Framhald av síðu 6

Óli góðin, munnu teir vera
stórvegis lagnari enn fólk
flest — sum t.d. Ó.B.
sjálvr?

Hvat veit hesin Ó.B!
annars um mælenn? —
Neyvan annað enn tað
slegg, hann bestillir frá
manni sínum á Sandi. —
Tykkara maður í Havana.

Fyri tó at finna uppá
okkurt, so sleitir Ó.B.
burtur úr penni sínum, at
mælenn eru eitt serligt
slag av javnaðarmonnum,
ið hevur so ómetaliga lætt
við at gerast sambands-
menn. Fyri tað fyrsta,
Ó.B., nevnið mær onkran.
Fyri tað næsta, Ó.B., so
munnu mælenn eftir
feriminu hava fjálgað
meira um føroyskt mál og
føroyska mentan, enn heil
ætartlið av brekk-
monnum. Okkum nýtist
bert at kveita at tí dreiv-
lorkuta hálvdanska máli,
sum blómar í Dagblað-
num.

R.D. (mælamaður)

25. juni fingur Frið-
gerð og Kristian Tav-
sen, Sørvágur, ein
son.

26. juni fingur Magna
og Meinhard Lam-
hauge, Rituvík, eina
dóttur.

26. juni fingur Joan og
Regin Kristiansen,
Skála, ein son.

27. juni fingur Annika
Joensen og Jógvan
Elias Jakobsen,
Kollafjørður, ein son.

27. juni fingur Oline
Skorá og Johan
Kristian Højgaard,
Tórshavn, ein son.

27. juni fingur Asta
Jacobsen og Fróði
Olsen, Argir, ein son.

27. juni fingur Johild
og Regin Hansen,
Havn, ein son.

27. juni fingur Amy og
Uni Simonsen, Vest-
manna, eina dóttur.

29. juni fingur Jóna og
Óli Hans Johanne-
sen, Norðdepli, eina
dóttur.

28. juni fingur Tordis
og Simun F. Abra-
hamsen, Strendur,
eina dóttur.

Framhald av síðu 11

fríð. Men tað bar til, og vit
vóru á tí, hvørja ferð
okkurt var skrætt upp ella
heglað niður. Hetta var
tað fyrsta, og eg eri púra
visur í, at hetta eina
arbeiði gav stórar avleið-
ingar bæði fyri
kommununa og fyri
vanligar borgarar í
býnum. Eg var heldur ikki
litið errin av jarnrekk-
verkinum, sum eg teknaði
til trappuna her. Kanska
er tað tað, sum mær
dámur best av tí, eg havi
verið uppi í, nýggja
svimjihøllin íroknað.

Einaferð var hugni í tí ógjørda

— Men kann øll henda
pyntingin ikki bliva ov
nóg av tí góða?

— Eg veit ikki. Skrivaði
einaferð eina yrking um
Havnina — um hugnan í
øllum tí ógjørda, tí
klodduta og merkiliga.
Men sjálvandi, tá ið
vanligt fólk kunnu sita
sjálvt á trappuni við
Ebenezar og drekka eina
øl í frið og náðum, so eru
stóru framstíggj gjørd. Hin
vegin kann vælnøgðin
eisini bliva eitt sindur
vamlislig. Í góðveðrinum í
seinastuni — býurin hevur
verið hvíttklæddur — fólk
hava ligið á Tinghúsvøll-
inum millum
summardáar, nøkur við
guitar, summi sovnað, tey
nógvu hava ligið og
blunkað móti sólini og
ansað eftir at bliva
skoldað líka nóg av báðum
kjálkum. Fólk hava smilst
upp á hvønn annan, ein
deymur av sólsmýrsl

hevur hingið uppi yvir
øllum, øll vælhyrd og í
góðum lag, tað hugsaði eg
knappliga:

— Nei, pinadoyð, er
hetta tað, sum er komið
burturúr? Ein danskur
provinshugni, reklamu-
deymurin í donsku
vikubliðunum, er hetta
úrslitið av arbeiðinum? Og
knappliga longdist mær
aftur í køstin og óruðið
og tað illa fyriskipaða og
hugsaði nei, nú er tíð at
steðga á, at fara burtur frá
eina letu.

Gongur av sær sjálvum

— Tú fert altso ikki, tí tú
ert ónógur við arbeiðs-
umstøðurnar?

— Tað gongur meira av
sær sjálvum nú. Tað er

ikkilongur tað sama
striðið. Men eg havi yvir-
høvir onga grund til at
vera ónógur. Havi sæð
arbeiðsúrslit nóg mikið
fyri fleiri mannaliv hjá
teknikkarum sum mær.
Góðar umstøður havi eg
havt, tað er vist. Men tað
er nóg annað, eg kundi
hugsað mær at fingist við.
Ætli mær at royna okkurt
av tí nú eina tíð.

jo-mo

Syndin er goldin

Kæri vinur,
er tað tær greitt,
at syndin tín er útstrikað
og pláss er tær bereitt.

Tú fært hesa vissu,
um tú vendir til Hann,
sum frið og sælu
tær veita kann.

Tókk Jesus, at tú
fulla vissu mær gav
— at synd mín er sokkin
í gloymskunnar hav.

J.J. í Gerði